

שדה אחוזה שהוקדשה [ולא גאלוה הבעלים], היוצאת לכהנים **ביובל**, נותנה למשמר הכהנים העובדים בבית המקדש **שפגע בו בזמן עבודתו**, יום הכפורים (29) של **יובל**.

א. כתיב [בהר כ"ה ח – י] "וספרת לך שבע שבתות [שמיטות] שנים שבע שנים שבע פעמים, והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה".

"והעברת שופר תרועה וגו' ביום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם".

"וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל ישיבה [היא מצות שחרור עבדים עבריים ביובל] יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו [היא מצות חזרת שדה אחוזה שנמכרה – ביובל] ואיש אל משפחתו תשובו".

ושנינו בראש השנה ח: "תניא: וקדשתם את שנת החמשים שנה מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: "והעברת שופר תרועה וגו' ביום הכפורים", יכול, לא תהא מתקדשת [שנת היובל] אלא מיום הכפורים ואילך? תלמוד לומר: וקדשתם את שנת החמשים שנה, מלמד: שמתקדשת והולכת מתחילתה.

מכאן אמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן

האמור כאן, שלו ניתן שדה החרם ושדה האחוזה, בגזירה שוה "לכהן" מגזל הגר [שמת ואין לו יורשים להשיב להם הממון שכפר לגר בשבועת שקר. ואמרה תורה: שהקרן והחומש – שחייב כל אדם שכפר ממון בשבועת שקר והודה, ליתן למי שכפר לו או ליורשיו – ינתנו לכהנים, ככתוב: "האשם המושב לך" לכהן] וכשם שגזל הגר ניתן לכהן שבאותו משמר, כך בשדה החרם זוכים הכהנים שבאותו משמר.

ומיבעי לן: והתם בגזל הגר **מנזלן** שניתנים לכהני אותו משמר?

ומבארין: **דתניא**: כתוב "ואיש כי לא יהיה לו גואל [הוא גר שאין לו קרובין גואלין] להשיב האשם [הוא הממון שנתחייב] אליו, האשם [זה הקרן] המושב [זה החומש] לך" **לכהן** מלבד איל הכפורים [הוא קרבן אשם שמתחייב כל הכופר ממון בשבועה] אשר יכפר בו עליו". ומפרשת הברייתא: **קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמר, אתה אומר לכהן שבאותו משמר, או אינו אלא לכל כהן שירצה הכופר לתת? כשהוא אומר: "מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו עליו" שמשמע שנותן את הממון לאותו כהן (28) שלו ניתן האשם, הרי מוכרח שבכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר, כשם שהאשם ניתן לו.**

ועוד אמר רב חייה בר אבין:

להביא את האשם במשמר אחר, וכמבואר במשנה בהגזל קמא.

29. כך פירש רש"י. אך הרמב"ם [פ"ד מערכין הכ"ד] כתב, שזה תלוי בראש השנה של יובל

28. כוונת הברייתא היא, שהכסף יש לו אותו גדר כמו לאשם, וכשם שהאשם ניתן לכהני המשמר כך גם הכסף שייך לכהני המשמר.

אבל אין הכסף והאשם תלויים זה בזה, ויכול לתת את הכסף תחילה למשמר אחד ואחר כך